

Kdo jsem a zvládnu to? MOJŽÍŠ

- Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu. Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. *Mojžíš* viděl, jak keř v ohni hoří, ale není *jím* stráven. Řekl *si*: „Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří.“ Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“ Řekl: „Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět. Hospodin dále řekl: „Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro *bezohlednost* jeho poháněčů. Znáám jeho bolesti. Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců. Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egyptané utlačují. Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.“ Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“ Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“ Ex 3, 1 – 12
- Může vám být 38 let, zrovna jako mně. A jednoho dne před vámi najednou stane velká příležitost a vyzve vás, abyste ji podpořili nějaký zásadní princip, nějaký důležitý problém, nějakou velkou věc. A vy tu příležitost odmítnete, protože máte strach. Odmítnete ji, protože chcete dlouho žít. Máte strach, že ztratíte práci, nebo máte strach, že vás budou kritizovat, nebo máte strach, že ztratíte popularitu, nebo máte strach, že vás někdo probodne nebo zastřelí nebo vyhodí váš dům do povětří a tak k tomu odmítnete zaujmout stanovisko. Možná se ve zdraví dožijete devadesáti, ale v těch osmatřiceti jste stejně mrtví, jako budete v devadesáti. Zastavení vašeho srdce nebude nic jiného než opožděné oznámení o předčasné smrti vaší duše. M.L. King
- Co mají tyto dva texty společné?
- Kdo tedy jsem a kdo mi to v životě sděloval? Komu to sděluji já?
- Dokážu to a co vlastně mám dokázat? Podle čeho to mám určit?
- Jak reagovali různí velikáni v Písmu?

- Kdo byl Mojžíš? Osobnostní profil:
- Proč tedy výzvu přijal, když se ho vlastně moc netýkala?
- Co ho paralyzovalo?
- Pravdivé náboženství neříká, že posléze vyhraje věčný život, uspějeme-li v nějakém gigantickém písemném testu. Jde o to, že se teď, v tomto okamžiku dotkneme života a sami poznáme něco ohromného.
- Jestliže vám někdo bude vyprávět o znovuzrození, osvícení nebo spásy a o cestě do nebe a nebude napřed poctivě mluvit o umírání, nevěřte mu. V celé přírodě neexistuje žádná obnova bez předcházející ztráty. Nemůžete se narodit „znovu“, pokud napřed nezemřete.
- Pokud neovládáme utrpení, ovládá ono nás. Nejde předstírat, že nás něco nebolí (tělo, vztahy, okolnosti), ale nesmějí nás zatvrdit. Nesmějí z nás udělat cyniky. Nelidské muže.
- Nakonec totiž v životě jde o to, jak naložíme se svojí bolestí... Můžeme z ní obviňovat svoje okolí, můžeme si naivně myslet, že bolest lze odstranit, můžeme před ní utíkat a neustále si snažit zjednodušovat život, ale bolest je součástí našeho životního údělu a pokud jí nejsme schopni proměnit v něco pozitivního, pouze ji předáváme dál. Jenže jak kdesi napsal Jung, kde zakopneme a upadneme, tam najdeme čisté zlato. Jsou to totiž zranění a pády, které nás pokořují a když je dobře zpracujeme, odtrhávají nás našeho falešného já. Pokud v tomto zpracování bolesti, do života mladého chlapce zasáhne otec nebo nějaký moudrý muž je to skutečné požehnání.

Otázky:

- Kde a v čem hledá odpověď na tuto otázku společnost okolo nás? Jaké jsou "statusy moci"? Jak se s tím vyrovnáváš ty?
- V čem nejvíce zápasíš s otázkou "zvládnou to"? Jakých se to týká oblastí? Máš o tom s kým mluvit?
- Přijal jsi někdy nějakou výzvu od Pána? Jak jsi reagoval?
- Je něco, co tě paralyzuje od toho, abys dělal správné věci?

SEXUALITA - JÁKOB

- *Lában měl dvě dcery. Starší se jmenovala Lea, mladší Ráchel. Lea měla mírné oči, Ráchel byla krásné postavy, krásného vzezření. Jákob si Ráchel zamiloval; proto řekl: "Budu ti sloužit sedm let za tvou mladší dceru Ráchel." Lában souhlasil: "Lépe, když ji dám tobě než někomu jinému; zůstaň u mne."* Gn 29, 16 – 19
- „Metafyzika pohlavní lásky“. (Schopenhauer)

- Jákobův život...

- Většina mužů vyrůstá s vnitřní prázdnotou. Ať už tomu říkáme rána po otci, vnitřní deprivace nebo osobní nejistota, stále je to ona stejná prázdnota. Do tohoto vakua v mužských duších vnikají démoni. Muži nevědí, co skutečně cítí, nevědí, jak se vcítit do druhých lidí, a především nevědí, jak plakat.“ (R. Rohr)

- Jákob nepřijal, že není Ezau... kdo jsem
- Jákoba nepřijal jeho otec... rána po otci
- Jákob neuměl jednat přímo, vyhýbal se konfliktu

Zraněná sexualita...

- **Zkoušíme to s jinou** – třeba někdo jiný naplní moji touhu být milována, milován, *nebo*
- **viníme sami sebe a upadáme do pocitů méněcennosti** *nebo*
- **upadneme do cynismu** „všichni ženský jsou...“, *nebo*
- **viníme svoji ženu**
- **se smíříme s tím**, že jsem kdysi asi udělali chybu, že proto **náš vztah už nikdy nebude hořet**, ale s někým žít musíme *nebo* začneme svoje
- **potřeby naplňovat nejdříve u Boha**,
- Tragédie Ley a mnoha žen

- *Lea otěhotněla, porodila syna a pojmenovala ho Rúben (to je Hled'te-syn); řekla totiž: "Hospodin viděl mé pokoření; nyní mě už bude můj muž milovat."*

Co s tím...

- Příběh končí Jákobovým zápasem

... Jákob podstoupí boj

...stane se nositelem požehnání

...přestane utíkat před sebou samým a před Bohem

...přijme svoji roli a zodpovědnost

...přijme novou identitu (změna jména)

- Jak to souvisí se sexualitou
- Potřeba změny zevnitř ven a plnění nejhlubších potřeb od Zdroje
- Potřeba plnění mužské role
- Potřeba vzájemné podpory na cesta za Kristem
- Potřeba přijetí nové identity v Kristu tj. přijetí odpuštění a nového začátku
- Potřeba přijetí toho, že se sexualitou je spojena i bolest

OTÁZKY:

- V čem je taková síla sexuality a v čem je někdy deformovaná?
- V čem byl problém Jákoba a jak to mluví k nám?
- Bylo v přednášce něco, co naznačilo cestu k uzdravení sexuality?

OTEC A DĚTI - ABRAHAM

- *Bohu a pak se k vám vrátíme." Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: "Otče!" Ten odvětil: "Copak, můj synu?" Izák se otázel: "Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?" Nato Abraham řekl: "Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné." A šli oba spolu dál. Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. Gn 22, 1 – 8*

Syn chce aby mu otec předal svou mužskou energii a potom chce vědět, že on sám má něco, co může dát zpátky svému otci, téměř jako rovný rovnému. Proč myslíte, že hraní s míčem je pro tolik mužů tak obvyklou vzpomínkou? Syn nechce jenom dostávat.

Můžeme pozorovat ty zbožňující pohledy malých chlapců, když pozorují starší muže při práci, hře, boji nebo prosté gestikulaci, a jak se je rychle snaží napodobovat. Můžeme pozorovat dospívající chlapce, jak se snaží nervózně a koktavě mluvit se svými hrdiny v silném kontaktu starce s chlapcem. Hlad po otci vidím i u starších mužů, když se mnou mluví jako s knězem nebo učitelem, přičemž mě často opravdu rádi oslovují „otče“.

- Příběh Abrahama
- Na nejtěžší cestě života najednou kráčí jen otec a jeho syn.

- Náklad, který nesli oslové, po odchodu služebníků nenese Abraham, ale jeho syn.
- Otec a syn jdou vedle sebe, protože mají společný cíl, který ale udává otec
- Dej mi svoje dítě... co to znamená?

„Zbožný otec kráčí před očima svého syna správnou cestou, aby bylo zřejmé, že to lze zvládnout. Dále se čas od času ohlédnou, podívají se na svého syna, aby ho ujistili: Nejsi na to sám. A nakonec znovu pokračují na své cestě za Bohem a důvěřují mu, že jejich syna povede za ním, čímž říká: Věřím ti.“

OTÁZKY:

- Jaký byl tvůj vztah s otcem a jak tě to, myslíš, ovlivnilo v životě a v životě s Bohem?
- Měl jsi ve svém životě nějakého duchovního otce a jsi ty sám někomu duchovním otcem? Jak to fungovalo, funguje?
- Kde vnímáš, že jako otec potřebuješ změnu - pokud nějakou potřebuješ?
- Kde nebo v čem nejvíce potřebují změnu muži/otcové v církvi?